Västra Canadas jordbruk.

För Svenska Canada Tidningen
Av J. A. Hägglund.

Mycket skrives och säges i dessa dagar angående de missförhållanden, som stå i samband med västra Canadas jordbruk. I våra tidningar återfinnes dagligen långa, både sakrika och innehållslösa artiklar, som behandla dessa ämnen. Man skriver om marknadsförandet av våra jordbruksprodukter, om våra transporteringsmedel, om den svåra ekonomiska ställning vår jordbrukande befolkning befinna sig i, o.s.v. Dessa artiklar, en del av vilka äro rätt så upplysande och tankedigra, andra åter helt enkelt bara så mycket strunt, äro skrivna av såväl sakkännare, som icke-sakkännare. De sistnämnda äro till största delen personer, som representera olika intressen, vilka hittills och i fortsättningen komma att exploatera, eller "farma farmaren". Ett slående exempel härpå utgöra de artiklar, som olika medlemmar av Winnipeg Grain Exchange publicera. I alla fall visar allt detta skrivande, att förhållandena inom jordbruket äro högst otillfredsställande, vilket också alla jordbrukare tyvärr få erfara. Det visar, att västerns farmare icke konfronteras med blott ett problem, utan ett flertal sådana.

Den ekonomiska situationen på världsmarknaden, eller närmare bestämt Europa, är säkert största orsaken, varför vi icke erhålla ett högre och rättmätigt pris för våra produkter, ty de länder, som vi förut sålt våra produkter till, hava nu förlorat större delen av sin köpkraft. Över denna situation hava vi såsom farmare i västra Canada liten eller ingen kontroll, och därför stå vi hjälplösa, när det gäller en omändring till ett bättre i detta hänseende.

Systemet, som nu användes vid marknadsförandet av våra produkter, är också minst sagt underhaltigt. En stor del av den förtjänst, som eljest skulle tillfalla farmaren, stoppas nu i mellanhändernas och förnämligast vetespekulanternas fickor. Detta kan avhjälpas om vi äro eniga och pressa för införandet av en **obligatorisk** vetenämnd. Vi kunna icke nog framhålla vikten av att en sådan nämnd måste vara obligatorisk. Visserligen framhålla många erfarna män inom spannmålshandeln, att frivillig kooperativ vetenämnd är tillfyllest för att skaffa ett rättvist pris för våra produkter. Men vi äro fullt vissa om, att västra Canadas farmare icke äro tillräckligt undervisade och hava icke tillräcklig tillit till en frivillig kooperativ vetenämnd för att göra en sådan till en success. Dessutom skall det visa sig, att om en frivillig kooperativ vetenämnd mot förmodan skulle visa sig framgångsfull, så kommer den att på allt möjligt sätt motarbetas från storfinansiellt håll. De stora finansintressena skola då visa sig lika hätska och fientliga mot kooperativt marknadsförande, som de nu visa sig mot ett obligatoriskt sådant. Ett träffande exempel härpå utgöra de sista veckornas händelser i Italien, varest kooperativsystemet varit mycket framgångsrikt, men som nu medelst våld och andra medel totalt ruinerats av storkapitalet. Det torde otvivelaktigt ätgå en tidsrymd av flera år, innan ett kooperativt system blir fullt effektiv i västra Canada. Det ligger också stor fara till hands i det förhållandet, att en stor del av västerns farmare tro, att en vetenämnd skall bota alla deras ekonomiska krämpor. Detta är ett misstag. En lindring i smärtorna kan naturligtvis åstadkommas, men detta är också allt.

De höga transporteringskostnaderna äro också en sten i farmarens redan förut tunga börda. Som bot härför propageras nu färdigbyggandet av Hudson Bay järnvägen. En vaken iakttagare kan icke annat än ställa sig skeptisk gent emot detta företag, och säkert är, att denna järnväg icke kommer att i någon större mån höja priset på farmprodukterna, vilket större delen av våra farmare tro. Visserligen måste vi erkänna, att transportlederna till de stora sjöarna och även därifrån, icke äro tillräckliga för ett hastigt utforslande av västra Canadas alltjämt i kvantitet tilltagande veteskördar. Men vi kunna ju också påpeka, att, förunderligt nog, man icke hittills gjort bruk av den västra transportleden, med Vancouver som ändpunkt. Det är något tvivelaktigt huruvida H.B. järnvägen kommer att visa sig ändamålsenlig eller icke, och för närvarande är västerns farmare redan så skattebetyngade, att det är oklokt att ytterligare föröka denna börda. De höga priserna på åkerbruksredskap och andra nödvändighetsartiklar som farmaren finner sig föranlåten att köpa underminera också jordbrukarens ekonomiska ställning. För dessa missförhållanden torde det finnas litet eller intet bot under vårt nuvarande ekonomiska system. Det enda verkliga och varaktiga botemedlet för dessa krämpor kan icke fås förrän det nuvarande samhällssystemet utbytts med socialismen. För den icke-klassmedvetne farmaren torde detta kanhända verka avskräckande, men det är likväl en sanning, som icke kan bortresoneras, och ju förr farmaren kommer till insikt härom, ju bättre.

Men ifrånsett allt detta, existerar dessutom misshälligheter inom själva jordbruket, som tvingar oss att fråga:

Varuti består det oriktiga i västra Canadas jordbruk?

På denna fråga har ett större antal erkända, såväl canadiska som utländska agronomer svarat: "För mycket jord, och för litet agrikultur", och om vi litet närmare betrakta våra jordbruksmetoder, skola vi finna, att i detta svar ligger onekligen en träffande sanning.

Gammalt land är icke så produktivt som nytt land, och om icke de nu rådande metoderna utbytas med mera vetenskapliga sådana, så komma västerns farmare att bliva ännu fattigare än vad de äro. Västra Canada är ett nytt, bördigt land, men trots det, kunna vi icke ignorera den fara, som hotar oss. Vi börja allaredan se stora sträckor av land övergivas på grund av att jorden upphört att vara produktiv. I södra Manitoba och i Red Riverdalen finnes nu många övergivna farmar, som en gång varit mycket bördiga, men nu icke giva avkastning. Om icke någon ändring göres, kommer detta att bliva förhållandet över hela västern. Vi hade en bördig jungfrumark, men den har misskötts på flera sätt. Vår metod har varit att producera största möjliga skörd med minsta möjliga arbete. Landet har plöjts, man har sått och skördat, "stubblen" har bränts, åkrarna ha begagnats som betesmarker, samt tillåtits att nästan växa igen av gräs. Med en sådan taktik blir det endast en tidsfråga, när jorden skall bli helt och hållet oproduktiv. Landets naturliga bördighet, tillräckligt regnfall, och det faktum, att jorden är frostbunden halva tiden av året, har tillåtit den att motstå sådan behandling i den mån den hittills gjort.

Vi sade, att vårt system varit att producera största möjliga skörd med minsta möjliga arbete. Detta blir i längden en taktik, som leder till förödelse. Ingen kan begära, att en affär skall bära sig och bliva framgångsfull, om man blott skänker en tredjedel eller hälften av sin tid och uppmärksamhet däråt. Det finnes många veteodlare, äventyrare och spekulanter — inte "jordbrukare" — som kommit hit och väntat att bli rika inom några få år. De äro **jordplundrare och vanhävdare.** En del hava lyckats att bliva rätt så förmögna och sitta nu välbärgade såsom "retired farmers" — rättare sagt leva de nu på sitt rov. Men en stor del äro ännu kvar på sitt land. Dessa — och de äro många — hava varit och äro till ingen eller obetydlig nytta för samhället eller landet i sin helhet. De hava icke byggt hem; de hava icke byggt vägar; de hava icke byggt skolor eller andra publika institutioner. De hava kommit hit till landet för att roffa åt sig så mycket, som möjligt, och de försvinna, när det icke finnes några fler "easy pickings".

En jämförelse med de resultat, som uppnås genom våra jordbruksmetoder och de, som uppnås av Europas jordbrukare, torde vara de bästa bevisen på att ovanstående svar från våra agronomer är i alla avseenden korrekt. Jag har personligen sett vilka resultat som uppnåtts i t. ex. Frankrike. Där ansåg sig farmaren endast få en medelmättigt god skörd, när han fick 85—90 bushels vete på acren. Här i landet kalla vi vår skörd av i genomsnitt 20—25 bushel per acren för en "bumper crop". Naturligtvis var vetet i Frankrike icke så hårt eller av den goda kvalité, som vetet här i landet, men detta beror på olika klimatförhållanden. Vi må även komma ihåg, att jorden i Frankrike är gammal och att jungfrumarken aldrig varit så bördig, som här i landet. De av läsarna, som ha någon erfarenhet i jordbruk i de skandinaviska länderna veta, att man till och med i det karga Norriland erhåller större skördar per acre än vad som är fallet här i landet.

Huru kunna då de europeiska jordbrukarne uppnå sådana resultat? Jo, helt enkelt därför att de äro agronomer, eller, med andra ord, jordbrukare. Äro då icke västra Canadas farmare jordbrukare? Jo, visserligen, men icke i ordets bästa och egentliga betydelse. Här i landet har man begagnat jorden ungefär på samma sätt som man begagnar en gruva. Man har oupphörligen tagit produkter från jorden, utan att i någon mån ersätta de ämnen som förbrukas och borttagas ur densamma med varje skörd. Men icke nog därmed, man har t. o. m. uraktlåtit att giva jorden nödvändig bearbetning, som är en förutsättning för erhållandet av ett någorlunda gott resultat, och i tanke härpå ihågkommer jag vad en gammal jordbrukare i Sverige brukade säga: "Om man ljuger för gödsel, så ljuger jorden för dig". Jag behöver icke nämna detaljerna i våra metoder, som användas här i landet, ty de känna våra farmare allt för väl till. Dock skulle det kanhända vara tankeväckande att i förbigående fråga: Vilken europeisk farmare skulle flytta sin ladugård, därför att ingången till densamma blockerades av gödselhögar? Vilken europeisk jordbrukare skulle så sin vete på "stubble" och vänta skörd därav? Detta har hänt och händer i detta land, där man påstår sig bedriva ett "högt uppdrivet jordbruk". Låt oss i stället erkänna sanningen och säga, att våra metoder äro minst sagt vanvettiga. **Det finnes mera vanhävdade jordbrukare i västra Canada än i något annat land i hela världen.**

Man kan ej vänta att våra farmare skola på rätt sätt sköta jorden, ty de flesta av dem ha för mycket jord, för att på den korta tid som står till deras förfogande kunna vetenskapligt och grundligt bearbeta den. Botemedlet är alltså mindre land och mera grundligt jordbruk. Man skall härigenom med säkerhet kunna uppnå bättre resultat och bättre ekonomisk vinst på 160 acres än vad man nu får från 320 eller dubbelt så mycket. Vårt jordbruk lider även från följderna av ett överdrivet en-skörds system. Man vurmar för veteodling, så att det nästan gränsar till vansinne. **Mångsidigt jordbruk är västra Canadas räddning.**

Den europeiske farmaren erhåller sin förtjänst från vad våra farmare ignorera, slösa bort eller bränna upp. Se på gödselhögarne utanför ladugårdarna. Se på de tusentals brinnande halmstackarna. Iakttag de stora molnen av drivjord som sättas i omlopp vid minsta vindpust; lägg märke till de avskyvärda ogräsåkrarna, som mil efter mil möter ögat överallt i västra Canada, och du skall snart komma underfund med att vad som här sagts är verklighet.

Vad västra Canada behöver är jordbrukare, som ha familjer, och som **flyttat hit för att bygga hem** och icke för att bliva jordplundrare. Lyckligtvis äro flertalet skandinaver inberäknade i den kärntrupp av västerns farmare, som intressera sig för samhällets förbättrande, som äro hembyggare, som önska bygga vägar, skolor, och andra publika institutioner. Men den större delen av dessa äro inrotade i den s. k. en-skörds metoden. Dock tro vi, att de äro intresserade nog för att taga varning och omändra sin taktik, och det är till dessa, som vi hoppas denna och efterföljande artiklar skola appellera.

Far i frid!..I en blomsterhandel inkommer fru X. och köper en påse jord för sina blomkrukor samt ber att få den hemsänd. Ett nykommet kvinnligt biträde får uträtta ärendet. Frunsman, grosshandlare X., öppnar dörren.

Biträdet: — Jag skulle be att få lämna den här jorden.

Grosshandlaren: — Vad säger ni människa?

Biträdet: — Jo, jag skulle be att få lämna denna jorden.

Grosshandlaren: — Ja, **far i frid då!**

TILL DET LIDANDE KVINNOKÖNET

För inflammation av livmodern, äggstockarna, fallopiska rören, vit fluss, avsöndringar från livmodern och slidan, smärta i veka livet och bäckenet, för att reglera månadsreningarna, indigestion, förstoppning, dyspepsi, gallsjuka och nervösa tillstånd.

Förutom ovannämnda sjukdomar förbättrar denna medicin aptiten samt stärker hela systemet.

Vi garantera denna medicin att ej innehålla några narkotiska droger. Alla våra preparat innehålla intet annat än de mest rena specifika mediciner, beredda och tillverkade under stränga aseptiska och antiseptiska förhållanden.

Bli ej modfällt. Sak samma vad mediciner eller behandling ni tagit under det förflutna för edra sjukdomar.

Vi rekommendera till eder Specific Medicine No. 2. Specifika mediciner är den enda elektika metoden av therapeutics, nu brukat och rekommenderat av tusentals läkare över hela världen.

DET FINNES ETT SKÄL?

SPECIFIC MEDICINE NO. 2 är till salu hos alla ledande apotekare och handlande. Om er apotekare ej råkar ha våra preparat på lager, ha honom skaffa det för er. Acceptera inga substitut eller imitationer. **Vi äro de enda laboratorer tillverkande specific Medicine No. 2 i Canada.**

Ni kan sända priset direkt till oss per post och vi sända detsamma till er förskottsbetalt.

Sänd alla remissor till **THE SPECIFIC MEDICINE LABORATORIES, Box 3551 B., Winnipeg, Man. Pris $2.00.**

Priset kanske syns er litet högt eller litet dyrare än för vanliga mediciner, men det är på grund av att specifics äro svåra att få. Ingredienserna äro importerade från olika delar av världen, vilket förklarar det. Men ni skall finna att priset är väl värt att betala för de resultat, som **SPECIFIC MEDICINE NO. 2** ger er.

Addressera all korrespondens till **THE SPECIFIC MEDICINE LABORATORIES, Box 3551B., WINNIPEG, MAN.**

MÄN!! FLICKOR!! BLIVEN VÄNNER

Förena er med vår vänskapsklubb, MEDLEMMAR I VARJE STAD (båda könen). Vi sätta er i korrespondensförbindelse med många intressanta och förtjusande vänner av alla nationer: franska, irländska, engelska, tyska, hawaiiska, etc., både män och kvinnor. Många äro förmögna eller komma att ärva. AVGIFT 75c. per år, 3 år $2.00. Detta omfattar personlig uppmärksamhet med fullständigt medlemsprivilegium och FRI subskription av vårt "Fold" magasin, de älskandes ledande publikation för den period ni förenat er. Detta magasin är fullt av annonser från medlemmar, som äro ensamma och önska korrespondera med er för förströelse, utbyte av åsikter etc. Specielit försöksanbud till den 10 mars, 1923.

SEX MÅNADER 50c.

Tillfredsställelse garanteras.

"FOLD" MAGAZINE
Madison Square Sta., N. Y. City, New York.

Spegeln.

Av Catulle Mendes.

Det var ett land, där det icke fanns en spegel. Allt vad speglar hette, sådana som man hänger upp på väggarna, som man håller i handen och sådana, som man bär vid skärpet, hade slagits sönder i småbitar på drottningens befallning; om man hade upptäckt den minsta bit av ett spegelglas, det må ha varit i vilken bostad, som helst, hade dess ägare fått sätta livet till och inga böner hade hjälpt. Motivet till denna bizarra idé kan jag ej berätta för er. Ful till den grad att de värsta vidunder voro vackra bredvid henne, ville ej drottningen utsätta sig för att möta sin bild, då hon promenerade ute i staden; hon gick djupt beslöjad och det var en tröst för henne att tänka att andra åtminstone inte sågo om de voro vackra. Ni inser väl att landets unga flickor och kvinnor inte voro mycket belåtna med denna sakernas ställning. Vad tjänade det till att ha de vackraste ögon i världen, en rosenmun och blommor i sitt hår, om man aldrig fick beskåda sin häruppsättning, sin mun, sina ögon? För att få göra detta måste man gå och spegla sig i bäckarna och sjöarna, men därpå var ej att räkna. Man hade dolt landets floder och dammar under väl sammanfogade stenplattor; man hämtade upp vatten ur brunnar så djupa, att det var fullkomligt omöjligt att upptäcka något på dess spegelyta, och det fanns icke en plats, där vattnet gav så mycken reflex som i ett stenfat. Förstörelsen gick sålunda, som man kan förstå, mest ut över fåfänga varelser, vilka icke voro sällsyntare i detta land än i alla andra land, och drottningen var långt ifrån att hysa medömkan däröver; hon var tvärtom nöjd att hennes undersåtar sörjde lika mycket över att icke kunna se sig, som hon kände rädsla över att få se sig själv.

— — — —

Emellertid fanns det i en av förståderna en ung flicka, som kallade sig Jacinthe; hon var mindre bedrövad än alla andra, tack vare en älskare, som hon hade. Någon, som finner en vacker och aldrig upphör att säga det, kan tjänstgöra som spegel.

— Huru, är det verkligen sant? frågade hon, färgen på mina ögon misshagar dig då inte det minsta?

— De likna blåklint på vilka det fallit en droppe ambra.

— Min hy är inte mörk?

— Så vet då, att ditt änne är klarare än den skimrande snön, dina kinder äro som skära rosor!

— Och vad tycker du om mina läppar?

— De ha hallonets färg.

— Och mina tänder, säg?

— De äro som risgrynen, lika fina och inte mindre vita än de.

— Och vad mina öron beträffar, har jag väl ej skäl att vara orolig?

— Jo, om det är oroväckande att bland sitt lätta locksvall ha ett par små fina snäckor dolda, vilka titta fram som ett par nyvakna ögon.

Sålunda talade de; hon förtjust, han ännu mera betagen, ty han sade icke ett ord annat än själva sanningen; och om hon hade haft nöje av att höra sig prisas, hade han haft njutningen av att se henne. På detta sätt blev deras ömsesidiga hängivenhet med varje timme allt varmare. Den dag då han frågade henne, om hon ville bli hans hustru, rodnade hon, men det var inte av rädsla. De, som sett hennes leende och trott att hon drev gäck med honom och ämnade säga nej, skulle högeligen ha misstagit sig. Olyckan ville att nyheten om bröllopet nådde den elaka drottningen, vilkens enda glädje var att grumla andras, och Jacinthe blev mera avskydd av henne än alla andra, därför att hon var vackrare än alla andra.

— — — —

Då hon kort före bröllopet promenerade i fruktträdgården nalkades en gammal kvinna och bad om en allmosa, men med ens ryggade den gamla tillbaka med ett skrik likt en som råkat trampa på en padda.

— Ack, himmel, vad ser jag?

— Hur är det, min goda kvinna, vad är det du sett, tala?

— Det fulaste på jorden!

— Då är det säkert åtminstone inte jag, sade Jacinthe leende.

— Ack, stackars barn, det är du. Jag har varit med i världen länge, men ännu aldrig har jag mött en människa så hemsk som du.

— Är jag ful, jag?

— Tusen gånger fulare än jag kan säga.

— Hur så? Mina ögon?...

— De äro så grå som dammet, men det vore ej så farligt, bara du ej skelade så förfärligt.

— Min hy?

— Man skulle kunna tro, att du gnidit din panna och dina kinder med sönderstötta träkol.

— Min mun?...

— Den är blek som en höstblomma.

— Mina tänder...

— Om tändernas skönhet bestod i storlek och gul färg, så vet jag ingen som har vackrare än du!

— Men mina öron, åtminstone...

— De äro så stora, så röda och så ludna under ditt linfärgade hår, att man ej utan fasa kan betrakta dem. Jag är själv inte mycket vacker, men jag tror att jag skulle dö av skam, om jag hade sådana öron som du!

Därpå gick den gamla kvinnan — det måste ha varit någon elak fé och drottningens vän — och skyndade därifrån med ett elakt skratt, under det att Jacinthe sjönk ned upplöst i tårar, på en bänk under tvänne äppleträd.

— — — —

Ingenting kunde skingra hennes sorg.

— Jag är ful! Jag är ful! upprepade hon ständigt. Förgäves försäkrade hennes trolovade henne om motsatsen med de heligaste bedyranden.

— Låt mig vara! sade hon; du ljuger av medlidande. Jag förstår nu allt. Det är inte kärleken som håller dig kvar hos mig, det är medlidandet! Tiggerskan hade intet intresse av att bedraga mig; varför skall du göra det? Det är alltför sant: jag är ful. Jag kan inte fatta, hur du ens kan uthärda min åsyn. — För att taga henne ur villfarelsen hittade han på att samla mycket människor omkring henne; alla män förklarade att Jacinthe vore en ögonfägnad och många kvinnor sade även detsamma. Allt detta hade ingen inverkan; det stackars barnet höll envist fast vid sin övertygelse att hon vore ett föremål för fasa: — Ni hålla ihop för att inbilla mig detta! sade hon, och när hennes älskade trots allt ville förmå henne att bestämma bröllopsdagen, utropade hon:

— Jag, din hustru, aldrig! Jag älskar dig alltför innerligt för att vilja belasta dig med något så avskräckande som mig själv.

Ni kan förstå hur förtvivlad den unge mannen blev, så djupt förälskad som han var. Han kastade sig ned på knä, han bad, han böntföll; hon svarade alltid detsamma:

— Jag är alldeles för ful att gifta mig.

Vad var att göra? Det enda medlet att motbevisa den gamlas påstående och låta Jacinthe erfara sanningen vore att hålla en spegel framför hennes ögon. Men av speglar fanns ej spår i hela konungariket, och den skräck, som drottningen ingivit, var så stor, att ingen hantverkare skulle ha gått in på att göra en.

— Nåväl, jag skall gå till hovet! sade fästmannen till sist. Denna kvinnliga barbar som borde vara som en moder för oss, skall icke kunna undgå att röras av mina tårar och av Jacinthes skönhet; hon skall återkalla, om det också blott vore för några timmar, den grymma befallning, som åstadkommit det onda. Det var inte utan möda man kunde förmå den unga flickan att låta föra sig till palatset, hon ville inte visa sig där, ful som hon var; och vad skulle en spegel kunna tjäna till, utan möjligen att ännu mera övertyga henne om sin ohjälpliga olycka! Hon samtyckte dock till slut, då hon såg sin väns tårar.

— Vad vill detta säga? sade den elaka drottningen. Vilka äro dessa människor, och vad vilja de mig?

— Ers majestät, ni har här framför eder den mest beklagansvärda älskare, **som jorden bär.**

— Det var verkligen ett gott skäl för att komma och störa mig!

— Var icke obarmhärtig!

— Och vad kan jag göra åt edra kärleksbekymmer?

— Om ni ville tillåta att en spegel...

Drottningen steg upp skälvande av vrede.

— Man har vågat nämna ordet spegel, sade hon, och bet så hårt samman sina tänder att de gnisslade.

— Av nåd, ers majestät, vredgas ej! Värdigas höra mig! -Denna unga flicka, som ni ser framför eder så frisk och vacker, har fallit offer för den besynnerligaste villfarelse: hon inbillar sig, att hon är ful...

— Nåväl, sade drottningen med ett grymt leende, hon har rätt, ty jag tror att jag aldrig sett en hemskare varelse.

Vid dessa ord tyckte Jacinthe att hon skulle kunna dö av sorg. Det fanns inte längre något tvivel, ty drottningens ögon sade detsamma som timmerskans; hon var verkligen ful.

Sakta slöt hon sina ögon och föll medvetslös ned på trappan till tronen; hennes utseende var en döds. Men hennes älskare kunde ej förhålla sig lugn, då han hörde de grymma orden. Häftigt utbrast han att drottningen måste vara galen, ty eljest hade hon ej rätt att ljuga på detta sätt. Det gavs ej tid att tillägga ett enda ord; vakterna hade ingripit, de höllo säkert fast honom och på ett tecken av drottningen närmade sig någon — det var bödeln, som alltid befann sig i tronens närhet, då man ju vilket ögonblick som helst kunde behöva honom.

— Gör din plikt! sade drottningen, i det hon pekade på mannen som hade förolämpat henne.

Lugnt höjde bödeln sitt stora svärd, under det att Jacinthe famlade i luften med sina båda händer och långsamt slog upp ögonen, utan att veta var hon var... Då ljödo tvenne skri helt olika varandra; det ena var ett glädjeskri, ty uti svärdets blanka, blottade stål, hade Jacinthe sett hur förtjusande vacker hon var! Det andra var ett skri av ångest, skam och vrede: den fula och elaka drottningens samvete hade vaknat, då hon också såg sig i den oväntade spegeln.

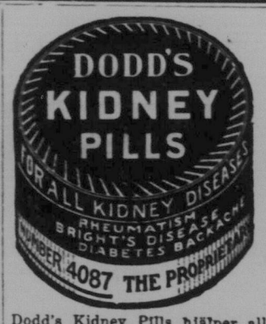

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Canada Nyheter.

En annan eldsvåda, varom vi för någon tid sedan erhöll underrättelse, men vilken av någon anledning kommit åsido, och därför ej förr publicerats, lade W. O. Wallmans i Steep Rock, Man., boningshus i aska den 6 feb. vid 6-tiden på kvällen. Även här blev allt den röda hanens byte och ingen försäkring täckte förlusten.

Eldsvåda ödelade den 31 januari mr. Nash Johnstons i Northwood, Sask., boningshus, medan han var borta hos en av grannarna och sågade ved, meddelas till denna tidning. Man har ingen aning om hur elden uppkommit, men antagligt är att den på något vis uppstått från spiseln. Så snart elden upptäcktes skyndade man dit, men det var för sent att göra något och allt blev lågornas rov. Mr. F. Isakson, som f. t. bodde hos Johnston, fick alla sina kläder och andra tillhörigheter uppbrända. Skadan ansiås till ett tusen dollars och som vi förstå var det brunna oförsäkrat, vadan ägaren gör en kännbar förlust.

Nya Stockholm, Sask. Denna svenska koloni har nästan hela vintern varit hemsökt av sjukdom och lidanden. Några av familjerna ha varit instängda hela vintern, ty de ha varit under karantän. Men dessa hemsökelser ha också tagit ett byte med sig, innan den lämnade de respektiva familjernas hem. Så bortrycktes genom döden Doris Karolina, en dotter något över ett år gammal till den unga familjen E. J. Lindahl. Hon var blott sjuk någon dag innan döden kom, och ryckte henne från föräldrafamnen. Inom någon vecka därefter kom samma oförfärade människofiende och tog bort Nikolaus Andrews Nelson, i en ålder av nära 81 år. Han har en längre tid varit en god och plikttrogen församlingsmedlem. Vid hans bår stå tvenne sörjande barn. Döden var ej nöjd med detta sitt byte, utan endast några dagar därefter tog en av församlingens mest älskvärda och plikttrogna medlemmar, och detta vid sin bästa ålder, nämligen Hilda Maria Johanson, dotter till en av församlingens mest aktiva familjer, Jonas Johanson. Hon var vid sin död nära 29 år, var född, döpt och konfirmerad inom församlingen. Hon älskade sin frälsare i livet, och därför kunde hon med frimodighet knäppa sina händer tillsammans i dödskampen uti bön till den för henne kände hjälparen. I sanning är detta en stor förlust icke allenast för familjen, utan även för församlingen, att förlora en sådan medlem. En tröst är det också för föräldrarna att veta de föregått sina barn med gott exempel och visat dem vägen till Kristus. — Lördagen den 10 feb. förrättades begravningen på dessa ovannämnda av församlingens tjänstgörande pastor Robt. Kaelding. Oaktat det var en av de kallaste dagarna, så var dock den rymliga kyrkan nästan fullsatt, vilket visade att de sörjande hade deltagare inom hela kolonien. Det var ju en kraftfull predikan i sig själv att döden borttagit en representant från de olika åldrarna. — R. K.

ALAMEDASTATIONEN.

Sedan långa tider tillbaka har det varit kuststädernas vid viken aspiration och energiskt fullföljda strävan att Pacificflottan måtte få sitt hem här i viken. Det har varit väl bekant för förslagsställarna att konjunkturerna för en sådan "maktförflyttning" ingalunda voro dåliga, ty de visste bl. annat, att de kunde påräkna sjöförsvarsministeriets mäktiga understöd med hänsyn till det väl kända sakförhållandet att flottans och sjöförsvarsministeriets auktoriteter voro missnöjda med Mare Island som flottstation på grund av särskilda naturliga brister, vilka varken arbete eller pengar kunde tillfredsställande avhjälpa. Då Alameda slutligen som donation för ändamålet i fråga erbjöd åt sjöförsvarsministeriet 5,340 acres av sitt bästa land, med ett kontant värde av omkring $66,000,000, vilket efter 25 år konservativt av en Alamedafullmäktig satts till mellan två och tre hundra miljoner dollars, visste dess styresmän nogsamt vad de gjorde. Ty oavsett den stora ekonomiska uppoffringen, tros det av sakkännare på västkusten att kostnaderna av flottans förläggande i dessa farvatten i en framtid skola bliva gottgjorda både ur financiell och social synpunkt sett.

Flottkomitén har enligt senaste telegram uppskjutit ett definitivt avgörande till första sessionen av den stundande kongressen. Allmänt anses dock utsikterna för förslagets godkännande mycket goda, ehuru motstånd förefinnes. Den häftigaste opposition till förslaget är representanthusmedlemmen Curry från Sacramento, som bl. a. gjort gällande, att förslaget skulle taga i anspråk en kostnad av inemot $100 miljoner i stället för de $30 miljoner som Alameda och sjöförsvarsministeriet t vara tillräckliga.

Alamedas främsta talman i Washington, D. C., har varit kongressmanen James H. Mac Lafferty från land.

Vad menade hon? — Tänk, att S har gift sig med en överste; hon är så söt kunde väl ha fått en nant!

GYNNA VÅRA ANNONSÖRER

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! — Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, impotens, mansasvaghet, ofruktsamhet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, pöverträffliga verk, 250 sidor, lämna Vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).

M. A. Ericius Medical Institute

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

KING GEORGE HOTEL
KING & ALEXANDER
Rum per dag eller vecka.
BÄSTA BETJÄNING
ALLT MODERNT
Pris: $1.00 och $1.50 per dag.
DET ENDA SKANDINAVISKA HOTELL I WINNIPEG

PLÅGAS ICKE MER

av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas på det bästa av hrr läkare. Pris per pket $1.20. MRS. J. HALVERSON, 1431 Adams St., N. E. 13, Minneapolis, Minn.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.

Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna ordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.

REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG

Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

Köp edra möbler och husgeråd

på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.

J. A. Banfield
"The Reliable Home Furnisher"
492 MAIN STREET — PHONE N6667
"A Higher Friendly Store to Deal With"

MAPLE LEAF HOTEL
MOOSE JAW, SASK.
är ett gott hotell för skandinaver
Goda rum och moderata priser.
Mitt emot C.P.R. station.
MRS. LARSON
Ägarinna.

Skandinavisk Färg- och Tvättinrättning

Fjädrar, finare dräkter och husgerådsartiklar färgas och rengöras. Fullständig uppsättning av modärna maskiner. Särskild Mail Order avdelning. Skriv på svenska eller engelska.

DUBOIS LIMITED
B. J. LINDAL, Mgr.
Phone A 3763 276 Hargrave St.

HOWATT & HOWATT
Advokater & Solicitörer
W. A. McKNIGHT
Fondmäkleri och Lån
Wetaskiwin, Alberta

SKANDINAVISK ADVOKAT
O. C. BONESS, B.A.
BARRISTER & SOLICITOR
106 Adams Bldg., Edmonton, Alt.